
Tarnów Jezierny, st. 7, gm. Sława, woj. lubuskie, AZP 64-18/3

Informator Archeologiczny : badania 34, 254

2000

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

TARNÓW JEZIERNY, st. 7,
gm. Sława, woj. lubuskie,
AZP 64-18/3

- zespół obronny - późne średniowiecze

Badania prowadzone od 23 lipca do 14 sierpnia przez zespół w składzie: mgr Dominik Nowakowski i Zbigniew Pozorski pod kierunkiem dr. Artura Boguszewicza (Instytut Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego). Badania finansowane ze środków Lubuskiego WKZ. Drugi sezon badań.

Podstawowymi problemami badawczymi tego sezonu badań była kwestia formy zabudowy drugiego członu warowni oraz weryfikacja hipotezy o funkcjonowaniu w Tarnowie Jeziornym kasztelanii na przełomie XIII i XIV w. Założono 2 wykopy. Wykop I (4 x 18 m) ulokowano na plateau drugiego członu warowni w nawiązaniu do obszaru przebadanego w 1999 r. Wykop II (2 x 15 m) zlokalizowano na północnym skłonie stożka głównego członu, gdzie spodziewano się uzyskać najstarsze ślady średniowiecznego osadnictwa.

W wyniku badań stwierdzono obecność zabudowy z 2. poł. XIII w., zalegających pod nasypem stożka drugiego członu warowni. Fakt ten, wraz z obecnością licznych inwentarzy ceramiki o podobnej chronologii, występującego na wtórnym złożu w nawarstwieniach pierwszego członu założenia obronnego, sugeruje lokalizację tarnowskiej kasztelanii na tym terenie. Równie istotnym odkryciem było stwierdzenie XIV-wiecznej metryki dla poziomów użytkowych eksplorowanych w obrębie stoku nasypu pierwszego członu warowni. Informacja ta pozwala na wysnucie wniosku o wcześniejszej dacie powstania tej części założenia obronnego i wskazuje na ciągłość osadniczą od 2. poł. XIII, poprzez XIV w.

Badania na terenie drugiego członu warowni potwierdziły słuszność wniosków sformułowanych w 1999 r. co do faz rozwoju tego obiektu. Weryfikacji uległa jedynie teza o istnieniu w pierwszej fazie funkcjonowania plateau stożka, który miał go dzielić na części północną i południową. W świetle dokonanych odkryć obiekt ten jest „kanałem odpływowym” biegnącym z centralnej części nasypu ku zachodowi.

Ze względu na kolejne znaleziska wyrobów metali kolorowych (silnie zdeformowanych) można sądzić, iż w obrębie drugiego członu warowni około XV w. mogła się znajdować pracownia brązownicza (złotnicza) produkująca ozdoby, np. pasa, na lokalny rynek.

Oprócz dużej liczby fragmentów ceramiki naczyniowej w trakcie badań pozyskano m.in. bełty od kuszy, żelazny kolec (morgenstern), żelazną brzytwę z kościaną okładziną, kamienny stylus, halerz głogowski (?), wiele gwoździ, haczyki na ryby, okucia z brązu, fragmenty naczyń szklanych.

Materiał zabytkowy znajduje się w Instytucie Archeologii Uniwersytetu Wrocławskiego.

Wyniki badań zostały opublikowane w „Śląskich Sprawozdaniach Archeologicznych”, t. 43, s. 395-408.

WĘGORZEWO, zamek,
st. II, gm. loco, woj. warmińsko-
mazurskie, AZP 15-73

- dziedziniec zamkowy (XI-XX w.)

Sondażowe badania archeologiczne, przeprowadzone od 24 do 28 lipca przez mgr. Jerzego Marka Łapo (autor sprawozdania, Muzeum Kultury Ludowej w Węgorzewie). Finansowane przez TANAKE S.A. Przebadano powierzchnię 33,5 m².

Głównym celem badań było uzyskanie odpowiedzi, czy istniało czwarte skrzydło zamku, zamykające dziedziniec od strony południowego ramienia Węgorapy. Założono 3 wykopy, równoległe do muru kurtynowego, biegnącego w miejscu domniemanego czwartego skrzydła.

W wykopie 2/00 (zachowano kontynuację numeracji wykopów zgodną z badaniami sondażowymi z 1995 r.) odsłonięto skraj południowo-zachodni kubatury, która przylegała do muru. Odkryło przyziemie budynku zbudowanego z kamieni polnych, narożnik ceglano-kamienny oraz ceglana ściankę działową odległą od muru o 0,90 m. W szczelinie między budynkiem a murem odkryto kilka